

EN SIS ANYS S'HA CONSTRUÏT UNA DE LES OBRES MÉS IMPORTANTS DEL PROJECTE OLÍMPIC

Barcelona estrena la seva primera obra olímpica

El proper 8 de setembre atletes dels cinc continents començaran a competir en la V Copa del Món d'Atletisme. L'esdeveniment significarà la posada de llarg de l'estadi de Montjuïc, tot i que ja va acollir esportistes per primera vegada durant els campionats d'Espanya d'atletisme. La prova també servirà per a llimar els problemes organitzatius.

Jaume Moreno

Lestadi de Montjuïc va ser lliurat a la ciutat de Barcelona el passat 25 de juliol, quan quedaven tres anys justos per a la inauguració dels jocs del 1992. Amb aquest acte culminaven sis anys de feina, que van començar quan, el desembre del 1983, l'ajuntament de la ciutat va encarregar la redacció i execució del projecte per a millorar les instal·lacions i l'aspecte de l'antic estadi construït per l'arquitecte Pere Domènech i Roure l'any 1929 amb motiu de l'Exposició Universal, a l'equip format per l'arquitecte

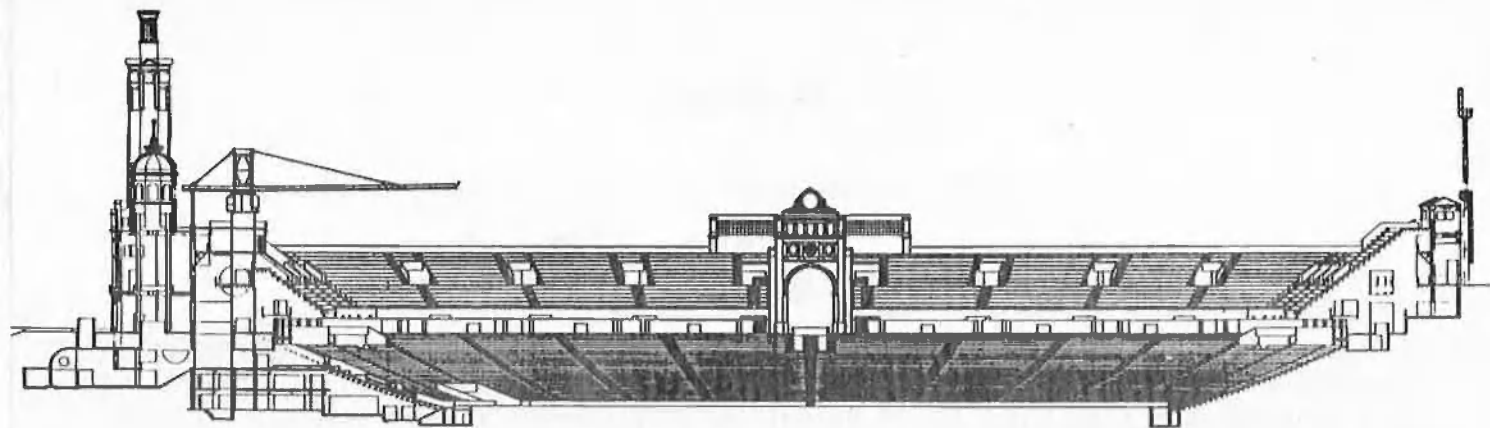
italià Vittorio Gregotti i els espanyols Frederic Correa, Alfons Milà, Joan Margarit i Carles Buixadé.

De l'antic estadi de Pere Domènech i Roure només queda la façana exterior i una part de l'ala monumental actual. De fet, l'equip d'arquitectes responsable de la remodelació ha construït un estadi nou dins de les parets que contenien les ruïnes de l'antic.

La primera fase del projecte va consistir en l'excavació de terres i roques per rebaixar 11 metres l'anterior nivell del terra i augmentar el nombre de places per a espectadors de l'estadi fins els 60.000 actuals. Tots el seients de la

grada inferior i les pistes es troben dins d'aquest forat. Per a poder rebaixar aquests 11 metres es van haver d'excavar 268.000 metres cúbics de terra i altres 130.000 de roques mitjançant dues voladures diàries amb explosius durant un mes i mig.

Pel febrer del 1987, una vegada finalitzada la primera fase, van començar els treballs de l'estructura de formigó que dona forma al nou estadi. Les obres van consistir, bàsicament, en la construcció dels nous fonaments, el reforçament dels ja existents i la consolidació de la façana original amb l'elevació d'un mur de formigó unit a la paret antiga per la seva cara interior.

Per als fonaments de reforç s'han executat 12.000 metres lineals de pilons i 10.000 d'ancoratges horitzontals, per als quals s'han fet servir 3.000 metres cúbics de formigó i 400 tones de ferro. En els fonaments de l'estructura interior s'han fet servir pilons de diverses profunditats, entre 10 i 15 metres, i s'han utilitzat 6.500 metres cúbics de formigó i 850 tones de ferro per a les armadures. Tots els fonaments van quedar enllestits el març del 1988.

Al damunt d'aquells fonaments es va construir l'estructura de les grades inferiors, formada per murs pantalla de formigó armat de 60 centímetres de gruix disposats en planta perpendicular a les línies de les grades, que també són de formigó, però prefabricades a peu d'obra.

Les grades superiors, hereves de les existents a l'estadi del 1929, se sostenen gràcies a un sistema de costelles dobles, disposades transversalment i rigiditzades per un mur de formigó armat paral·lel a la façana. El mur sosté, a més, el forjat superior i serveix d'ancoratge als tensors de la marquesina.

El desembre del 1988 va acabar tota l'obra corresponent a l'estructura de formigó. Algun temps abans, a l'estiu, havia començat la construcció de la coberta de la tribuna principal, que va quedar enllestida el passat mes de gener. L'estructura de la coberta es defineix mitjançant una gran biga metàl·lica paral·lela a la façana, de 6,30 metres d'alçada i 2,80 d'amplada, que es recolza sobre tres pilars de formigó, dos d'ells situats a cada extrem i l'altre en posició central. Suspesa a aquesta gran biga s'ha situat l'estructura metàl·lica de la coberta amb una volada de 30 metres i sostinguda per pilars metàl·lics ancorats a l'estructura de formigó a la banda corresponent a la façana.

La superfície total d'aquesta marquesina que cobreix la tribuna principal és de 5.192 metres quadrats, pesa 1.013,83 tones i és a 31,25 metres d'alçada sobre el nivell de la pista.

Simultàniament a la construcció de

la marquesina i a l'acabament de l'estructura de formigó, es van començar a instal·lar totes les divisions interiors, formades per plafons prefabricats, que limiten les diferents dependències destinades als atletes, als VIPs, als representants dels mitjans de comunicació i al públic.

Alhora, també es duia a terme la pavimentació. El paviment del nou estadi olímpic de Montjuïc està format per llosetes de ciment de 20 per 20 centímetres a gairebé tots els nivells d'accés al públic i a les grades, sempre que no es tracti de peces prefabricades. Les passarel·les estan fetes d'acer galvanitzat, mentre que les àrees de servei dels vestidors estan pavimentades amb ceràmica i les pistes d'escalfament amb materials sintètics. Els llocs d'accés a les pistes per als vehicles pesants estan asfaltades.

Per als accessos de l'estadi es van fer servir portes plegables, portes corredisses i portes de guillotina, totes metàl·liques, mentre que per als tancaments interns s'han utilitzat portes prefabricades de pladur amb plaques de glasal i protegides amb perfils d'alumini.

El mes de febrer va començar la instal·lació de tot el sistema de drenatge i reg, i es va plantar l'herba natural a la pista central. Al mateix temps es bastia la pista d'atletisme amb un tartà especial destinat a facilitar la millora de marques als participants en les proves de velocitat. Els retocs a la façana originària i l'adequació dels accessos va posar punt final a la remodelació de l'estadi.

El finançament de l'Estadi Olímpic de Montjuïc, amb un pressupost de 5.926 milions de pessetes, molt llunyanes dels tres milions que va costar la construcció de l'estadi el 1929, va córrer a càrrec del Consejo Superior de Deportes. El COOB'92 és el responsable de finançar l'adequació de la instal·lació a fi que s'hi puguin celebrar les competicions esportives durant els Jocs Olímpics.

Per a facilitar la preparació i l'execució dels projectes d'obres i serveis ne-

DOMÈNEC UMBERT

El pressupost per a la remodelació de l'estadi de Montjuïc és de 5.926 milions de ptes.

cessaris per l'estadi i tot l'anell olímpic, l'Ajuntament de Barcelona va acordar, en la sessió del seu consell plenari del 2 d'abril del 1985, la formació d'una societat privada municipal, que es va constituir en una societat anònima, anomenada Anell Olímpic de Montjuïc, SA (AOMSA), que va ser creada el 10 de juliol d'aquell mateix any amb un capital inicial de 10 milions de pessetes.

Aquesta societat, amb plena capacitat jurídica, s'encarrega d'executar, per ella mateixa o a través de terceres persones, els projectes del recinte olímpic de Montjuïc i la realització dels treballs i de les obres necessàries per al seu desenvolupament que li encarregui el COOB. A més, s'ocupa de la direcció, coordinació i del control de totes les obres en construcció a l'anell olímpic, com també de la redacció de projectes i estudis tècnics de tota mena que facin referència a les obres. L'empresa actua en qualitat de contractista principal i coordina els treballs de les diverses empreses constructores que intervenen en les obres. □